

**COMISIA
EUROPEANĂ**

Bruxelles, 9.7.2020
COM(2020) 324 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

**Pregătirea pentru schimbări
Comunicare privind gradul de pregătire la sfârșitul perioadei de tranziție între Uniunea
Europeană și Regatul Unit**

Pregătirea pentru schimbări

Comunicare privind gradul de pregătire la sfârșitul perioadei de tranziție între Uniunea Europeană și Regatul Unit

I.	INTRODUCERE.....	3
II.	SCHIMBĂRI CARE VOR SURVENI ÎN ORICE SCENARIU	5
	A. Comerțul cu bunuri	6
	A.1. Formalități, verificări și controale vamale.....	6
	A.2. Regimul vamal și de impozitare pentru importul și exportul de bunuri (tarife, TVA, accize)..	7
	A.3. Certificate și autorizații pentru produse, cerințe privind stabilirea, etichetare și marcare.....	9
	Exemple de conformitate sectorială.....	11
	B. Comerțul cu servicii.....	12
	B.1. Servicii financiare	13
	B.2. Servicii de transport	16
	B.3. Servicii audiovizuale.....	17
	B.4. Recunoașterea calificărilor profesionale.....	18
	C. Energie	19
	D. Călătorii și turism	19
	Verificarea persoanelor	20
	Permise de conducere.....	21
	Roaming.....	21
	Drepturile pasagerilor.....	21
	E. Mobilitatea și coordonarea securității sociale.....	22
	F. Dreptul societăților comerciale și dreptul civil	23
	F.1. Întreprinderile înregistrate în Regatul Unit.....	23
	F.2. Alegerea clauzelor atributive de competență în materie contractuală.....	23
	G. Alte aspecte: Date, drepturi de proprietate digitală și intelectuală.....	24
	G.1. Proprietate intelectuală.....	24
	G.2. Transferurile de date și protecția datelor.....	25
	G.3. Numele de domeniu „eu”.....	26
	H. Acordurile internaționale ale Uniunii Europene.....	26
III.	Pregătirea pentru orice scenariu	28

CASETĂ: Acordul de retragere, inclusiv Protocolul privind Irlanda și Irlanda de Nord.....	29
IV. Concluzie: Pregătirea este esențială.....	32

I. INTRODUCERE

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (denumit în continuare „Regatul Unit” sau „UK”) a părăsit Uniunea Europeană („UE”) și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice („Euratom”) — denumite în continuare împreună „Uniunea” — la 1 februarie 2020. Acordul de retragere¹ încheiat între Uniune și Regatul Unit a intrat în vigoare la acea dată, asigurând plecarea ordonată a Regatului Unit, precum și securitatea juridică în domenii importante, inclusiv drepturile cetățenilor, reglementările financiare și evitarea unei frontiere strict controlate pe insula Irlanda (a se vedea caseta din partea III).

Ca țară terță, Regatul Unit nu mai participă la procesul decizional al Uniunii și nu mai este reprezentat în instituțiile UE, în agențiile UE, în oficiile sau în alte organisme ale Uniunii.

Cu toate acestea, în conformitate cu Acordul de retragere, dreptul Uniunii continuă să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia² pentru o „perioadă de tranziție” care durează până la 31 decembrie 2020³.

În cursul perioadei de tranziție, Regatul Unit continuă să participe la piața unică a UE și la uniunea vamală, să beneficieze de politicile și programele Uniunii și trebuie să respecte în continuare obligațiile care decurg din acordurile internaționale la care Uniunea este parte. Prin urmare, această perioadă de tranziție oferă o perioadă de continuitate pe care Uniunea o utilizează:

1. pentru a se asigura că sunt puse în aplicare toate măsurile și mecanismele necesare pentru punerea în aplicare a Acordului de retragere, începând cu 1 ianuarie 2021;
2. pentru a negocia un acord privind un nou parteneriat cu Regatul Unit și
3. pentru a se asigura că este pregătită pentru încheierea perioadei de tranziție la 1 ianuarie 2021, când Regatul Unit nu va mai participa la piața unică a UE, la uniunea vamală, la politicile și programele Uniunii și⁴ nici nu va mai beneficia de acordurile internaționale ale Uniunii. Această alegere a fost confirmată de guvernul Regatului Unit în abordarea sa referitoare la negocierile privind viitoarea relație cu Uniunea Europeană,

¹ Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7) (denumit în continuare „Acordul de retragere”).

² Sub rezerva anumitor excepții prevăzute la articolul 127 din Acordul de retragere, niciuna dintre acestea nefiind relevantă în contextul prezentei comunicări.

³ În conformitate cu articolul 132 alineatul (1) din Acordul de retragere, ar fi fost posibil să se prelungească această perioadă de tranziție o singură dată, cu până la unul sau doi ani printr-o decizie comună a Uniunii Europene și a Regatului Unit înainte de 1 iulie 2020. Regatul Unit a refuzat o astfel de decizie, ceea ce înseamnă că perioada de tranziție se va încheia de drept și în mod automat la 31 decembrie 2020.

⁴ Cu excepția celor reglementate de articolul 138 din Acordul de retragere și de declarația politică (Peace Plus).

publicată la 27 februarie 2020, precum și în declarațiile ulterioare ale guvernului Regatului Unit⁵.

În ceea ce privește negocierile privind un nou parteneriat cu Regatul Unit, situația extraordinară care rezultă din pandemia de coronavirus a însemnat că, în afară de prima rundă de negocieri, cele trei runde ulterioare au trebuit să aibă loc prin videoconferință. Din același motiv, intervalul de timp dintre prima și a doua rundă a fost mai lung decât perioada prevăzută inițial.

Până în prezent, negocierile au progresat lent. Discuțiile s-au intensificat în cursul verii, cu runde de negocieri și/sau sesiuni specializate programate în fiecare săptămână începând cu 29 iunie 2020.

Comisia va continua să negocieze pe baza mandatului acordat acesteia de către Consiliu în februarie 2020 și sprijinit de Parlamentul European. Serviciile Comisiei au publicat un proiect de text⁶ juridic detaliat, în conformitate cu acest mandat. Obiectivul nostru este de a încheia, până la sfârșitul anului 2020, un parteneriat ambițios, care să acopere toate domeniile convenite cu Regatul Unit în declarația politică⁷. Această declarație a fost aprobată de toți liderii UE și de prim-ministrul Johnson la 17 octombrie 2019.

Cu toate acestea, chiar dacă Uniunea Europeană și Regatul Unit vor încheia, până la sfârșitul anului 2020, un parteneriat ambițios, care să acopere toate domeniile convenite în declarația politică, un astfel de acord ar crea o relație care va fi foarte diferită de cea a Regatului Unit în ceea ce privește piața unică a UE⁸ și uniunea vamală, precum și în domeniul TVA și al accizelor.

În mod inevitabil, faptul că Regatul Unit nu va mai participa la politicile Uniunii începând cu sfârșitul perioadei de tranziție va crea obstacole care nu există în prezent în calea comerțului cu bunuri și servicii, precum și a mobilității și a schimburilor transfrontaliere. Acest lucru se va întâmpla în ambele direcții, și anume, dinspre Regatul Unit înspre Uniune, precum și dinspre Uniune înspre Regatul Unit. Administrațiile publice, întreprinderile, cetățenii și părțile interesate de ambele părți vor fi afectate și, prin urmare, trebuie să se pregătească.

⁵ Guvernul britanic, „Viitoarele relații cu Uniunea: Abordarea Regatului Unit privind negocierile”, 27 februarie 2020.

⁶ Proiectul de text al acordului privind noul parteneriat dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit, publicat la 17 martie 2020, a se vedea: https://ec.europa.eu/info/publications/draft-text-agreement-new-partnership-united-kingdom_en.

⁷ Textul revizuit al declarației politice de stabilire a cadrului viitoarelor relații dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit, astfel cum au fost convenite la nivel de negociatori la 17 octombrie 2019, JO C 34, 31 ianuarie 2020, 1-16.

⁸ În special, un acord de liber schimb nu prevede concepte care țin de piața internă (în domeniul bunurilor și serviciilor), cum ar fi recunoașterea reciprocă, principiul țării de origine și armonizarea. Cu un acord de liber schimb, există formalități și controale vamale, inclusiv cele referitoare la originea bunurilor și la introducerea acestora, precum și interdicții și restricții pentru importuri și exporturi.

Alegerile făcute de guvernul Regatului Unit cu privire la viitoarea relație și la neprelungirea perioadei de tranziție înseamnă că aceste perturbări inevitabile vor avea loc începând cu 1 ianuarie 2021 și riscă să se combine cu presiunea la care întreprinderile sunt supuse deja din cauza pandemiei de COVID-19.

Este esențial ca toate părțile interesate să fie informate cu privire la acest lucru și să se asigure că sunt pregătite pentru aceste schimbări ample și profunde, *care vor apărea în orice scenariu*, indiferent de rezultatul negocierilor dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit. Nu este loc de automulțumire sau de amânare a măsurilor de pregătire și adaptare, în așteptarea încheierii unui acord, deoarece nenumărate schimbări vor fi inevitabile.

Prezenta comunicare nu urmărește în niciun caz să anticipeze rezultatul negocierilor și nici să examineze posibilele implicații ale neajungerii la un acord cu privire la un viitor parteneriat. În schimb, aceasta urmărește să evidențieze principalele domenii ale schimbărilor inevitabile și să faciliteze pregătirea și măsurile ce trebuie luate de cetățeni, administrații publice, întreprinderi și toate celelalte părți interesate în anticiparea acestor perturbări inevitabile.

În special, întreprinderile ar trebui să aibă în vedere revizuirea planurilor de pregătire existente. Deși acestea au fost întocmite luând în considerare riscul retragerii Regatului Unit din Uniune fără un acord de retragere — un scenariu care nu s-a materializat — o parte din această activitate va fi în continuare foarte relevantă pentru schimbările de la sfârșitul perioadei de tranziție.

În acest spirit, Comisia revizuieste, de asemenea, toate cele 102 comunicări către părțile interesate pe care le-a publicat în cursul etapei de negocieri privind retragerea, dintre care majoritatea continuă să fie relevante pentru încheierea perioadei de tranziție. Până în prezent, 51 dintre aceste comunicări au fost actualizate pentru a reflecta schimbările ce vor avea loc la sfârșitul perioadei de tranziție, iar noi actualizări vor fi publicate în curând. O listă a acestora este disponibilă în anexa I la prezenta comunicare.

II. SCHIMBĂRI CARE VOR SURVENI ÎN ORICE SCENARIU

Această secțiune oferă o imagine de ansamblu asupra principalelor domenii ale schimbărilor ce vor avea loc în orice caz la sfârșitul perioadei de tranziție, indiferent dacă există un acord privind un viitor parteneriat între Uniunea Europeană și Regatul Unit sau nu.

Schimbările descrise aici vor rezulta în mod automat din faptul că, începând cu 1 ianuarie 2021, perioada de tranziție care permite participarea temporară a Regatului Unit la piața unică a UE și la uniunea vamală se va încheia, punând astfel capăt liberei circulații a persoanelor, a bunurilor și a serviciilor. Părăsirea pieței unice și a uniunii vamale va conduce la obstacole suplimentare în calea comerțului și a mobilității transfrontaliere a persoanelor, iar ajustările vor fi necesare atât din partea Uniunii, cât și a Regatului Unit. Prin părăsirea

Uniunii, Regatul Unit părăsește, de asemenea, toate acordurile internaționale ale Uniunii, în mod automat și prin lege.

Dacă nu au făcut încă acest lucru, administrațiile publice, întreprinderile și cetățenii Uniunii trebuie să ia urgent toate măsurile necesare pentru a se pregăti pentru aceste schimbări în vederea reducerii la minimum, pe cât posibil, a costurilor determinate de aceste perturbări.

A. Comerțul cu bunuri⁹

Schimbările descrise în următoarele subsecțiuni nu se aplică în ceea ce privește schimburile comerciale între UE și Irlanda de Nord, în cazul cărora se va aplica, începând cu sfârșitul perioadei de tranziție, Protocolul privind Irlanda și Irlanda de Nord, care face parte integrantă din Acordul de retragere, î alături de orice acord privind un viitor parteneriat¹⁰.

În conformitate cu respectivul protocol, normele Uniunii privind bunurile (inclusiv normele fiscale, și anume normele privind impozitarea indirectă și normele nefiscale) și Codul vamal al Uniunii vor continua să se aplice Irlandei de Nord și în Irlanda de Nord (a se vedea caseta din partea III pentru mai multe informații).

A.1. Formalități, verificări și controale vamale

În perioada de tranziție, Regatul Unit face parte din piața unică a UE și din uniunea vamală. Prin urmare, în prezent nu există formalități vamale pentru bunurile care circulă între Regatul Unit și Uniune.

Începând cu 1 ianuarie 2021, Regatul Unit nu va mai face parte din uniunea vamală a UE. Prin urmare, formalitățile vamale necesare în temeiul dreptului Uniunii se vor aplica tuturor bunurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii din Regatul Unit sau care părăsesc respectivul teritoriu vamal către Regatul Unit.

Acest lucru se va întâmpla chiar dacă se va stabili o zonă de liber schimb ambițioasă cu Regatul Unit, care să prevadă tarife zero și cote zero pentru bunuri, cooperare vamală și în materie de reglementare.

În ceea ce privește UE, autoritățile vamale vor efectua controale în temeiul Codului vamal al Uniunii, în conformitate cu sistemul comun bazat pe riscuri aplicat oricărei alte frontiere externe a Uniunii în ceea ce privește circulația bunurilor în relațiile cu țările terțe. Este probabil ca aceste controale să ducă la sarcini administrative sporite pentru întreprinderi și la perioade mai lungi de livrare în lanțurile logistice de aprovizionare.

⁹ Acordul de retragere permite ca bunurile introduse pe piață înainte de încheierea perioadei de tranziție să continue să fie puse la dispoziție pe piața UE sau a Regatului Unit până când ajung la utilizatorul final, fără a fi necesare recertificarea, reetichetarea sau modificarea produsului.

¹⁰ Sub rezerva consimțământului acordat, la patru ani de la încheierea perioadei de tranziție, de Adunarea Legislativă din Irlanda de Nord în vederea aplicării în continuare a protocolului.

Începând cu 1 ianuarie 2021, întreprinderile din UE care doresc să importe bunuri din sau să exporte bunuri în Regatul Unit vor trebui să se asigure că dispun de un număr de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI)¹¹ pentru a parcurge formalitățile vamale. În plus, numerele EORI emise de Regatul Unit nu vor mai fi valabile în Uniune. Întreprinderile cu sediul în Regatul Unit care doresc să importe bunuri în Uniune vor trebui să primească un număr EORI din UE sau să desemneze un reprezentant vamal în Uniune, după caz. În plus, începând cu 1 ianuarie 2021, autorizațiile pentru operatorii economici autorizați sau alte autorizații eliberate de Regatul Unit vor înceta să fie valabile în Uniune. În cazul în care operatorii economici doresc să obțină autorizații UE, aceștia trebuie să solicite autorizații UE într-un stat membru al UE.

Consiliere pentru întreprinderi și administrațiile statelor membre

Întreprinderile din UE trebuie să se familiarizeze cu formalitățile și procedurile necesare pentru a face afaceri cu Regatul Unit în calitate de țară terță începând cu 1 ianuarie 2021. Acestea ar trebui, de asemenea, să țină seama de obligațiile administrative sporite și de eventualele perioade de timp mai lungi care rezultă din aceste formalități și proceduri. Acest lucru ar putea implica schimbări semnificative în organizarea lanțurilor de aprovizionare existente. Întreprinderile sunt responsabile pentru evaluarea măsurilor concrete necesare având în vedere aceste schimbări, în lumina situației lor individuale.

Administrațiile statelor membre ale UE au pregătit punctele principale de trecere a frontierei și au elaborat soluții pentru a asigura aplicarea Codului vamal al Uniunii în acest context. În cazul în care este necesar, acestea ar trebui să continue să pună în aplicare și să perfecționeze opțiunile respective și să își continue eforturile de creștere a gradului de conștientizare în rândul întreprinderilor, vizând în special întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri)¹².

A.2. Regimul vamal și de impozitare pentru importul și exportul de bunuri (tarife, TVA, accize)

În perioada de tranziție, Regatul Unit face parte din uniunea vamală a UE și face parte din teritoriul în materie de TVA și de accize al UE.

Prin urmare, nu există tarife sau cote pentru bunurile care fac obiectul comerțului dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit și nu este necesar să se demonstreze originea bunurilor comercializate.

¹¹ Numerele EORI sunt numere de identificare pe care toate întreprinderile și persoanele care doresc să comercializeze bunuri în afara UE trebuie să le utilizeze pentru identificare în toate procedurile și formalitățile vamale și, în general, atunci când fac schimb de informații cu administrațiile vamale.

¹² În timpul fazei de retragere a Regatului Unit, Comisia și autoritățile vamale naționale au pus deja la dispoziție un număr semnificativ de informații detaliate privind modul în care vor fi exploatate noile frontiere vamale dintre Uniune și Regatul Unit.

În plus, regimul aplicat pentru taxe (TVA, accize) este cel aplicat pentru comerțul în interiorul Uniunii, ceea ce înseamnă că nu este nevoie de controale corespunzătoare la frontiera dintre Regatul Unit și Uniune.

Începând cu 1 ianuarie 2021, caracterul originar al bunurilor comercializate va trebui să fie demonstrat pentru ca acestea să aibă dreptul la tratament preferențial în cadrul unui eventual acord viitor între UE și Regatul Unit. Bunurile care nu îndeplinesc cerințele de origine vor fi supuse taxelor vamale chiar dacă se încheie un acord comercial cu tarife zero, fără contingent UE-Regatul Unit. Comerțul dintre UE și partenerii săi preferențiali va fi, de asemenea, afectat, întrucât elementele provenite din Regatul Unit (atât în ceea ce privește materialele, cât și operațiunile de prelucrare) vor deveni „neoriginare” în cadrul acordurilor comerciale preferențiale ale Uniunii pentru stabilirea originii preferențiale a bunurilor care încorporează astfel de elemente provenind din Regatul Unit. În practică, acest lucru implică necesitatea ca exportatorii din UE să își reevalueze lanțurile de aprovizionare. Este posibil ca aceștia să fie nevoiți să transfere producția sau să își schimbe furnizorii pentru anumite materii prime pentru a beneficia în continuare de acordurile comerciale preferențiale ale Uniunii cu partenerii preferențiali actuali ai Uniunii. Importatorii din Uniune care solicită tratament preferențial în UE vor trebui, de asemenea, să se asigure că exportatorul din țara terță este în măsură să demonstreze că bunurile respectă cerințele privind originea preferențială după încheierea perioadei de tranziție. De asemenea, ar trebui remarcat faptul că, pentru a-și menține caracterul originar preferențial, bunurile vor trebui să respecte dispozițiile referitoare la transportul direct/nemanipularea conținute în acordurile preferențiale ale UE, în cazul în care trec prin sau fac escală pe teritoriul Regatului Unit.

În plus, taxa pe valoarea adăugată (TVA) va fi datorată la importul de bunuri introduse pe teritoriul TVA al Uniunii Europene din Regatul Unit, la cota care se aplică livrărilor de aceleași bunuri în Uniune. Bunurile exportate din Uniune către Regatul Unit vor fi scutite de TVA în cazul în care sunt expediate sau transportate în Regatul Unit, astfel cum ar fi cazul pentru orice altă destinație din afara Uniunii Europene. În astfel de situații, furnizorul de bunuri exportate trebuie să poată dovedi că acestea au părăsit Uniunea.

La fel ca în cazul oricărui import din țări terțe în Uniune, accizele pentru produsele supuse accizelor (băuturi alcoolice, produse din tutun etc.) vor fi datorate la importul în Uniune și se plătesc atunci când bunurile sunt introduse pe piață. În viitor, importurile din Regatul Unit ar putea face, de asemenea, obiectul unor măsuri antidumping, compensatorii sau de salvagardare în cadrul politicii de apărare comercială a Uniunii Europene.

Consiliere pentru întreprinderi și administrațiile statelor membre

Comercianții vor trebui să fie în măsură să demonstreze caracterul originar al bunurilor comercializate pentru ca acestea să aibă dreptul la tratament preferențial în cadrul unui eventual acord viitor dintre UE și Regatul Unit. Produsele care nu îndeplinesc cerințele de origine nu ar beneficia de aceste regimuri comerciale preferențiale.

De asemenea, întreprinderile din UE ar trebui să fie pregătite să înceapă să trateze orice element (materii prime și procese) provenind din Regatul Unit ca fiind „neoriginar” în contextul comerțului cu actualele țări partenere preferențiale ale Uniunii, pentru a se asigura că exporturile lor pot beneficia în continuare de tratamentul preferențial acordat prin acordurile de liber schimb ale Uniunii, în orice caz, începând cu sfârșitul perioadei de tranziție¹³. Elementele provenind din Regatul Unit încorporate în produsele obținute în țări terțe cu care Uniunea a încheiat acorduri comerciale preferențiale și care sunt importate în Uniune vor fi, de asemenea, „neoriginare”. Regatul Unit va fi, de acum înainte, o țară terță în scopul aplicării directe a normelor privind transportul direct/absența manipulării, iar întreprinderile ar trebui să își adapteze logistica în consecință.

În plus, întreprinderile din UE ar trebui să se familiarizeze cu procedurile relevante în materie de TVA și să se pregătească pentru aplicarea acestora. Acestea ar trebui să ia în considerare, dacă este cazul, obligațiile administrative sporite și eventualele întârzieri. Acest lucru ar putea implica schimbări semnificative în ceea ce privește organizarea lanțurilor de aprovizionare și procesele contabile existente.

Administrațiile din statele membre ale UE ar trebui să se pregătească pentru sarcina suplimentară creată de aceste schimbări, atât în ceea ce privește personalul, cât și în ceea ce privește formarea și să intensifice acțiunile de sensibilizare, vizând în special întreprinderile mici și mijlocii.

A.3. Certificate și autorizații pentru produse, cerințe privind stabilirea, etichetare și marcare

În perioada de tranziție, Regatul Unit ia parte la piața unică, inclusiv la piața unică a bunurilor. Bunurile pot fi comercializate liber între Uniunea Europeană și Regatul Unit, fără a face obiectul unor controale, datorită existenței unui cadru de reglementare unic la nivelul Uniunii pentru introducerea pe piață a bunurilor, inclusiv a unor norme tehnice armonizate, a unor standarde de siguranță și de mediu, precum și a principiului recunoașterii reciproce. Instituțiile și organismele UE, cum ar fi agențiile UE, supraveghează buna funcționare a acestui cadru.

Începând cu 1 ianuarie 2021, Uniunea și Regatul Unit vor fi două spații legislative și de reglementare separate.

Aceasta înseamnă că toate produsele exportate din Uniune către Regatul Unit vor trebui să respecte normele și standardele din Regatul Unit și vor face obiectul tuturor verificărilor de conformitate aplicabile în materie de reglementare și al controalelor asupra importurilor. În mod similar, toate produsele importate din Regatul Unit către Uniune vor trebui să respecte normele și standardele Uniunii și vor face obiectul tuturor verificărilor de conformitate

¹³ Declarațiile furnizorilor, inclusiv declarațiile furnizorilor pe termen lung, vor trebui adaptate în consecință.

aplicabile în materie de reglementare și al controalelor privind importurile în scopuri de siguranță, sănătate și alte scopuri de politică publică.

Întreprinderile din UE care distribuie în prezent produse provenind din Regatul Unit vor deveni exportatori sau importatori pentru produsele pe care le introduc pe piața Uniunii. Aceasta înseamnă că vor trebui să respecte obligațiile unui exportator sau ale unui importator în conformitate cu normele aplicabile ale Uniunii.

În ceea ce privește autorizarea și certificarea produselor, din partea Uniunii:

- Certificatele sau autorizațiile eliberate de autoritățile britanice sau de organismele cu sediul în Regatul Unit nu vor mai fi valabile pentru introducerea produselor pe piața Uniunii. Aceasta înseamnă, de exemplu, că un autovehicul cu o omologare de tip eliberată de către Regatul Unit nu mai poate fi introdus pe piața Uniunii. În cazul în care legislația Uniunii prevede certificarea de către un organism notificat al UE — de exemplu, pentru unele dispozitive medicale, utilaje, echipamente individuale de protecție sau produse pentru construcții — produsele certificate de organismele din Regatul Unit nu vor mai putea fi introduse pe piața Uniunii.
- În cazul în care legislația Uniunii prevede înregistrarea produselor în baze de date, este posibil ca acest lucru să trebuiască să fie realizat de un importator din Uniune sau de un reprezentant autorizat al producătorului din Regatul Unit¹⁴.
- În cazul în care legislația Uniunii prevede obligația de stabilire în Uniune pentru anumiți operatori economici sau alte persoane fizice sau juridice (de exemplu, reprezentanți autorizați ai producătorilor din țări terțe sau „persoane responsabile” pentru conformitatea cu reglementările), stabilirea în Regatul Unit nu va mai fi recunoscută în Uniune. Aceasta înseamnă că va fi necesară mutarea reprezentantului autorizat/a persoanei responsabile din Regatul Unit în Uniune sau numirea unui nou reprezentant autorizat/a unei noi persoane responsabile care să fie stabilit/stabilită în Uniunea Europeană.
- Marcajele sau etichetarea bunurilor introduse pe piața Uniunii care se referă la organisme sau persoane stabilite în Regatul Unit nu vor mai respecta cerințele de etichetare ale Uniunii.

În cele din urmă, normele Uniunii de interzicere sau de restricționare a anumitor importuri/exporturi de bunuri¹⁵ din motive de politică publică, cum ar fi protecția sănătății, a siguranței și a mediului, se vor aplica în cazul comerțului cu Regatul Unit în același mod precum în cazul oricărei țări terțe.

¹⁴ De exemplu, în cazul bazei de date europene a produselor pentru etichetare energetică (EPREL).

¹⁵ O serie de exemple în acest sens includ deșeurii, arme de foc, „produse cu dublă utilizare”, exemplare din specii pe cale de dispariție și anumite substanțe chimice periculoase.

Exemple de conformitate sectorială

Produse chimice

Începând cu 1 ianuarie 2021, normele Uniunii privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH)¹⁶ nu se vor mai aplica în Regatul Unit.

Înregistrările efectuate de producători și producători stabiliți în Regatul Unit nu vor mai fi valabile în Uniunea Europeană. Aceste entități vor trebui să se asigure că substanțele lor sunt înregistrate la un producător sau un importator din Uniunea Europeană sau să desemneze un „reprezentant unic” în Uniunea Europeană în calitate de solicitant al înregistrării substanței.

Utilizatorii din aval vor trebui să verifice dacă substanțele pe care le utilizează sunt înregistrate de către un solicitant stabilit în Uniunea Europeană. În caz contrar, aceștia ar trebui:

- să își adapteze lanțul de aprovizionare în mod corespunzător (și anume, să identifice un furnizor alternativ);
- să verifice dacă solicitantul din Regatul Unit cu care colaborează plănuiește să desemneze un „reprezentant unic” în Uniunea Europeană; sau
- să înregistreze substanța în calitate de importator.

Produse sanitare (dispozitive medicale și medicamente de uz uman sau veterinar)

Începând cu 1 ianuarie 2021, Regatul Unit va ieși din sistemul de reglementare al Uniunii pentru medicamente și dispozitive medicale.

În consecință:

- toți titularii de autorizații de introducere pe piață trebuie să fie stabiliți în Uniunea Europeană;
- locurile de testare și de eliberare a loturilor trebuie să fie situate în Uniunea Europeană;
- persoanele calificate responsabile de farmacovigilență și de eliberarea loturilor (inclusiv în cazul medicamentelor experimentale) vor trebui să fie stabilite în Uniunea Europeană;
- orice studii clinice autorizate în Uniune vor trebui să aibă un sponsor sau un reprezentant legal stabilit în Uniunea Europeană;
- informațiile și etichetarea vor trebui să respecte cerințele Uniunii, inclusiv în ceea ce privește coetichetarea medicamentelor în conformitate cu condițiile autorizației de introducere pe piață acordate în Regatul Unit;
- certificarea dispozitivelor medicale va trebui să fie efectuată de către organisme notificate stabilite în Uniunea Europeană.

Consiliere pentru întreprinderi și administrațiile statelor membre

Întreprinderile din UE care introduc bunuri pe piața din Regatul Unit vor trebui să se asigure că respectă toate normele relevante ale Regatului Unit începând cu 1 ianuarie 2021.

¹⁶ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) și de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

În ceea ce privește procesele de autorizare și de certificare, în timp ce măsurile pregătitoare ar fi trebuit luate deja în 2019, întreprinderile din UE ar trebui să verifice din nou conformitatea cu mult înainte de 1 ianuarie 2021.

Administrațiile statelor membre ale UE ar trebui să intensifice acțiunile de sensibilizare, vizând în special întreprinderile mici și mijlocii.

B. Comerțul cu servicii

În perioada de tranziție, Regatul Unit participă la piața unică a UE, inclusiv la piața unică a serviciilor. Prin urmare, întreprinderile din Regatul Unit beneficiază de libertatea de stabilire și de posibilitatea de a furniza servicii în orice stat membru al UE. Acestea beneficiază de un mediu comun de reglementare și supraveghere, care stabilește posibilele măsuri pe care autoritățile naționale le pot adopta. Acest mediu permite, de asemenea, prestatorilor de servicii să beneficieze de un sistem avansat de recunoaștere a calificărilor profesionale.

În plus, în anumite domenii reglementate la nivelul Uniunii, schimbul transfrontalier de servicii beneficiază de abordarea țării de origine sau de conceptul de „pașaport”, ceea ce implică faptul că autorizația emisă de un stat membru pe baza normelor Uniunii este suficientă pentru a avea acces la întreaga piață unică a UE datorită unei armonizări a standardelor, a normelor tehnice și a cadrelor de reglementare și de supraveghere. Aceste principii stau la baza liberei circulații a anumitor servicii între țările UE, de exemplu în domeniul financiar, al audiovizualului sau al transporturilor.

Începând cu 1 ianuarie 2021, libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii, astfel cum sunt prevăzute de tratatele Uniunii, nu vor mai fi în beneficiul persoanelor fizice și al întreprinderilor din Regatul Unit care își desfășoară activitatea pe teritoriul Uniunii Europene sau al persoanelor fizice și al întreprinderilor din UE care își desfășoară activitatea în Regatul Unit.

Autorizațiile acordate de autoritățile britanice în temeiul cadrului privind piața unică a UE nu vor mai fi valabile în Uniune începând cu 1 ianuarie 2021. Acest lucru are o relevanță deosebită pentru domeniul serviciilor financiare, al transporturilor, al mass-media audiovizuale și al serviciilor energetice.

Pentru a avea acces la piața Uniunii, furnizorii de servicii și profesioniștii din Regatul Unit stabiliți în Regatul Unit vor trebui să demonstreze conformitatea cu orice norme, proceduri și/sau autorizații care condiționează furnizarea de servicii în Uniunea Europeană de către resortisanți străini și/sau societăți stabilite în afara Uniunii¹⁷. Aceste cerințe ar putea fi prevăzute în dreptul Uniunii sau, mai frecvent, în regimurile naționale, dar vor fi condiționate de angajamentele asumate de Uniunea Europeană în cadrul Acordului General

¹⁷ Inclusiv cerințele în materie de imigrație și vize, după caz.

privind Comerțul cu Servicii al Organizației Mondiale a Comerțului, precum și în cadrul viitorului acord privind relația cu Regatul Unit.

În mod similar, furnizorii de servicii și profesioniștii din UE stabiliți în Uniune care își desfășoară activitatea în Regatul Unit vor trebui să demonstreze conformitatea cu toate normele relevante ale Regatului Unit.

B.1. Servicii financiare

În perioada de tranziție, Regatul Unit participă la piața unică a UE, inclusiv la piața unică a serviciilor financiare. Prin urmare, în prezent, serviciile financiare pot fi furnizate din Regatul Unit către UE cu o autorizație unică sau un „pașaport” unic pentru fiecare domeniu de servicii financiare relevant, emis de autoritățile din Regatul Unit. Operatorii din Uniune pot utiliza „pașapoartele” statului lor de origine pentru a furniza servicii financiare către și în Regatul Unit.

Începând cu 1 ianuarie 2021, vor înceta să se aplice autorizațiile de furnizare de servicii din Regatul Unit în întreaga UE. Furnizarea de servicii financiare din Regatul Unit către UE va fi posibilă sub rezerva normelor relevante privind țările terțe din statul membru în cauză. Întreprinderile, băncile sau investitorii din Uniune care se bazează în prezent pe aceste servicii ar trebui să fie conștienți de această schimbare și să se pregătească în consecință. Furnizorii de servicii financiare din UE care își desfășoară activitatea în Regatul Unit ar trebui, de asemenea, să se pregătească să respecte toate normele relevante ale Regatului Unit.

În temeiul cadrelor de echivalare prevăzute în anumite acte juridice ale Uniunii, Uniunea Europeană are posibilitatea de a facilita interacțiunile specifice dintre Uniune și sistemele financiare din Regatul Unit, recunoscând că regimurile de reglementare și de supraveghere relevante din Regatul Unit sunt echivalente cu legislația și cerințele corespunzătoare ale Uniunii. Numai un număr limitat de astfel de echivalențe permit societăților din țări terțe să își furnizeze serviciile clienților din UE. Printre exemple se numără domeniul depozitelor centrali de instrumente financiare și al contrapărților centrale de compensare (CPC). În special pentru firmele de investiții, la jumătatea anului 2021 va intra în vigoare un nou cadru de echivalare îmbunătățit. În majoritatea domeniilor, cum ar fi asigurările, creditarea bancară comercială sau acceptarea de depozite, echivalența nu permite societăților din țări terțe să presteze servicii către UE, ci să ofere scutiri prudențiale sau de raportare întreprinderilor din UE.

Deciziile de echivalare ale Uniunii nu reproduc beneficiile pieței unice pentru Regatul Unit, deoarece obligațiile și garanțiile ecosistemului pieței unice a UE vor înceta să se aplice în Regatul Unit. Deciziile de echivalare pot fi retrase unilateral în orice moment, în special în cazul în care cadrele țărilor terțe diferă, iar condițiile de echivalență nu mai sunt îndeplinite.

Întrucât cadrele de echivalare ale Uniunii sunt unilaterale, nici evaluările echivalenței, nici posibilele decizii de acordare a echivalării nu fac parte din negocierile cu Regatul Unit.

Actuala interconectare dintre piața UE și cea a Regatului Unit impune Comisiei, în evaluarea echivalenței, să fie conștientă în special de riscurile la adresa UE în ceea ce privește stabilitatea financiară, transparența pieței, integritatea pieței, protecția investitorilor și condițiile de concurență echitabile. În plus, intenția declarată a guvernului Regatului Unit de a se abate de la cadrele de reglementare și de supraveghere ale Uniunii în domeniul serviciilor financiare, după perioada de tranziție, impune Comisiei să evalueze echivalența Regatului Unit în fiecare zonă în mod prospectiv.

Declarația politică privind relațiile viitoare¹⁸ prevede că atât Uniunea Europeană, cât și Regatul Unit vor depune eforturi pentru a-și încheia evaluările de echivalență înainte de sfârșitul lunii iunie 2020¹⁹. Comisia a fost de acord cu chestionarele din Regatul Unit pentru 28 de domenii de echivalență. Până la sfârșitul lunii iunie, au fost trimise doar 4 chestionare completate. Pe această bază, Comisia nu și-a putut încheia evaluările echivalenței până la sfârșitul lunii iunie. Comisia va continua evaluările pe baza celorlalte răspunsuri pe care le primește în prezent. Evaluările pot conduce, în fiecare dintre aceste domenii, la decizii privind echivalența sau la lipsa echivalenței. Comisia va lua decizii pe baza unei evaluări cuprinzătoare, inclusiv a interesului UE.

Într-o serie de domenii, Comisia nu a inițiat o evaluare, fie pentru că deciziile de echivalare au fost deja acordate²⁰, fie pentru că, de exemplu, cadrul juridic al UE nu este încă pe deplin în vigoare. În ceea ce privește aceste din urmă domenii²¹, Comisia nu va adopta o decizie de echivalare pe termen scurt sau mediu.

¹⁸ A se vedea partea IV, intitulată „Serviciile financiare”, a textului revizuit al declarației politice de stabilire a cadrului viitoarelor relații dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit, astfel cum au fost convenite la nivel de negociatori la 17 octombrie 2019 (JO C 34, 31 ianuarie 2020, 1-16).

¹⁹ COM (2019) 349 final. Comunicarea Comisiei intitulată „Echivalența în domeniul serviciilor financiare”

²⁰ Domenii deja acordate:

- Regulamentul (UE) nr. 648/2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (EMIR), astfel cum a fost modificat; Articolul 1 alineatul (6) — Excepția băncilor centrale și a organismelor publice;
- Regulamentul (UE) 2015/2365 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării (SFTR); Articolul 2 alineatul (4) — Excepția băncilor centrale;
- Regulamentul (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare (MIFIR); Articolul 1 alineatul (9) — Excepția băncilor centrale;
- Regulamentul (UE) nr. 596/2014 privind utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea pieței (MAR, Regulamentul privind abuzul de piață); Articolul 6 alineatul (5) — Excepția băncilor centrale și a organismelor publice;

²¹ — Directiva 2004/109/CE — Directiva privind transparența — Standarde de contabilitate; Articolul 23 alineatul (4) [primul paragraf punctul (ii)] — Cerințe generale în materie de transparență;

- Directiva 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate (auditul statutar); Articolul 45 alineatul (6) — Echivalența la standardele internaționale de audit a standardelor și cerințelor din țara terță;
- Regulamentul (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare (MIFIR); Articolul 33 alineatul (2) — Instrumente financiare derivate: obligațiile de executare și de compensare a tranzacțiilor; Articolul 38 alineatul (3) — Accesul pentru locurile de tranzacționare și CPC din țări terțe; Articolul 47 alineatul (1) — Firmele de investiții care furnizează servicii de investiții clienților profesionali din UE și contrapărților eligibile;
- Directiva 2014/65 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (MiFID 2 — reformare); Articolul 25 alineatul (4) litera (a) — Piețele reglementate în scopul unei distribuiri mai ușoare în UE a anumitor instrumente financiare;

Pe baza unei analize efectuate cu Banca Centrală Europeană, cu Comitetul Unic de Rezoluție și cu autoritățile europene de supraveghere, precum și a pregătirii efectuate de către societățile de servicii financiare, Comisia a identificat o singură zonă care poate prezenta riscuri pentru stabilitatea financiară, și anume contrapărțile centrale de compensare (CPC) de instrumente financiare derivate. Prin urmare, pe termen scurt și pentru a aborda riscurile posibile la adresa stabilității financiare, Comisia are în vedere adoptarea unei decizii de echivalare limitată în timp pentru Regatul Unit în acest domeniu.

O astfel de decizie limitată în timp ar permite CPC cu sediul în UE să își dezvolte în continuare capacitatea de a realiza tranzacții relevante clare pe termen scurt și mediu, iar membrii compensatori din UE să ia și să pună în aplicare măsurile necesare, inclusiv prin reducerea expunerii sistemice a acestora la infrastructurile pieței din Regatul Unit.

Pentru a consolida supravegherea și reglementarea activităților de compensare care au o importanță sistemică pentru Uniune, UE pune în aplicare în prezent Regulamentul EMIR 2.2. Comisia adoptă măsurile de punere în aplicare care vor determina gradul de risc sistemic al CPC-urilor din țări terțe și măsurile necesare pentru consolidarea supravegherii acestor CPC-uri, precum și eventuala necesitate de măsuri suplimentare pentru atenuarea acestor riscuri.

Consiliere pentru întreprinderi și administrațiile statelor membre

Operatorii de asigurări, băncile, firmele de investiții, locurile de tranzacționare și alți furnizori de servicii financiare ar trebui să finalizeze și să pună în aplicare măsurile pregătitoare până cel târziu la 31 decembrie 2020 pentru a fi pregătiți pentru schimbările care vor avea loc în cadrul tuturor scenariilor, inclusiv în cadrul domeniului lor de activitate, neexistând nicio decizie de echivalare adoptată de Uniunea Europeană sau de Regatul Unit.

Întreprinderile, băncile sau investitorii din Uniune care, în prezent, se bazează pe furnizorii de servicii din Regatul Unit ar trebui să ia în considerare modul în care acest lucru ar putea afecta operațiunile lor și ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se pregăti pentru toate scenariile posibile. Furnizorii de servicii financiare din UE care își desfășoară activitatea în Regatul Unit ar trebui, de asemenea, să se pregătească să respecte toate normele relevante ale Regatului Unit. Membrii compensatori din UE ai CPC-urilor din Regatul Unit și clienții acestora ar trebui să ia măsuri active pentru a se pregăti pentru toate scenariile,

— Regulamentul (UE) nr. 596/2014 privind utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea pieței (MAR, Regulamentul privind abuzul de piață); Articolul 6 alineatul (6) — Derogare pentru activități privind politicile climatice;

— Regulamentul (UE) nr. 236/2012 privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit (SSR);

Articolul 17 alineatul (2) — Derogări pentru activitățile de formator de piață;

— Regulamentul (UE) 2017/1129 din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată și de abrogare a Directivei 2003/71/CE; Articolul 29 alineatul (3) — Norme privind prospectul.

inclusiv prin reducerea expunerii sistemice a acestora la infrastructurile pieței din Regatul Unit.

UE și autoritățile naționale de supraveghere și autoritățile de reglementare vor trebui să continue dialogul cu părțile interesate pentru a se asigura că toate măsurile necesare în vederea pregătirii sunt luate până la sfârșitul anului 2020.

B.2. Servicii de transport

În perioada de tranziție, Regatul Unit participă la piața unică, inclusiv la piața unică a serviciilor de transport. Prin urmare, în prezent, serviciile feroviare, serviciile de transport aerian și operațiunile de transport rutier de mărfuri pot fi efectuate în întreaga Uniune Europeană cu o singură licență, eliberată de un stat membru. Acest lucru este, de asemenea, în beneficiul operatorilor din UE în Regatul Unit în perioada de tranziție.

Începând cu 1 ianuarie 2021, întreprinderile din Regatul Unit nu vor mai fi în măsură să presteze servicii de transport în Uniune în cadrul pieței unice. Posibilitățile și condițiile pentru ca operatorii de transport din UE și din Regatul Unit să presteze servicii între Uniunea Europeană și Regatul Unit vor depinde în mare măsură de negocierile privind viitoarele relații dintre UE și Regatul Unit în domeniul transporturilor.

Cu toate acestea, în orice caz, **începând cu 1 ianuarie 2021**, licențele eliberate întreprinderilor feroviare de către Regatul Unit nu vor mai fi valabile în Uniunea Europeană, iar certificatele sau permisele eliberate în Regatul Unit pentru mecanicii de locomotivă nu vor mai fi valabile pentru exploatarea locomotivelor și a trenurilor în sistemul feroviar al UE.

Întreprinderile feroviare din Uniunea Europeană sau din Regatul Unit care furnizează servicii transfrontaliere între Regatul Unit și Uniunea Europeană vor trebui să respecte cerințele legale aplicabile atât în Uniunea Europeană, cât și în Regatul Unit. Aceasta se referă la licență și certificatul de siguranță pentru întreprinderea feroviară respectivă, la autorizațiile pentru materialul rulant și la permisele personalului (ale mecanicilor de locomotivă). Prin urmare, părțile interesate trebuie să se asigure că dețin licențe valabile în Uniunea Europeană pentru secțiunile serviciilor transfrontaliere situate pe teritoriul Uniunii Europene și că dețin licențe valabile în Regatul Unit pentru secțiunile serviciilor transfrontaliere situate pe teritoriul Regatului Unit.

În orice caz, **începând cu 1 ianuarie 2021**, transportatorii aerieni care dețin licențe de operare acordate de autoritatea de acordare a licențelor din Regatul Unit pentru transportul aerian comercial de pasageri, poștă și/sau mărfuri nu vor mai putea furniza servicii de transport aerian în cadrul Uniunii Europene.

Transportatorii aerieni din UE și titularii certificatelor de siguranță a aviației vor trebui să asigure și să susțină respectarea cerințelor Uniunii, inclusiv a cerințelor companiilor aeriene privind sediul principal al activității și deținerea majoritară și controlul de către resortisanții UE, precum și a acquis-ului Uniunii în materie de siguranță a aviației.

În cele din urmă, în orice caz, începând cu 1 ianuarie 2021, operatorii de transport rutier stabiliți în Regatul Unit nu vor mai deține o licență comunitară. Prin urmare, aceștia nu vor mai beneficia de drepturile de acces automat la piața unică pe care le implică o astfel de licență, și anume dreptul operatorilor UE de a efectua călătoria și de a transporta bunuri în Uniune.

Drepturile de acces pe care operatorii din UE și operatorii din Regatul Unit le vor avea asupra piețelor celeilalte părți vor depinde de rezultatul negocierilor dintre UE și Regatul Unit. În absența unui acord, cotele limitate deja disponibile în cadrul mecanismului Forumului Internațional al Transporturilor (FIT) vor fi disponibile pentru operatorii din UE pentru a efectua călătoria în Regatul Unit și pentru ca operatorii din Regatul Unit să efectueze călătoria în UE.

Consiliere pentru întreprinderi și administrațiile statelor membre

Toate întreprinderile de transport care desfășoară operațiuni între Uniunea Europeană și Regatul Unit trebuie să asigure conformitatea cu cerințele de certificare ale UE și ale Regatului Unit începând cu 1 ianuarie 2021.

Drepturile de acces pentru transportul aerian și rutier între Uniune și Regatul Unit vor depinde în mare măsură de rezultatul negocierilor cu Regatul Unit.

În orice caz, operatorii de transport vor fi afectați de modificarea formalităților necesare la trecerea frontierei dintre Regatul Unit și UE²². Dincolo de normele specifice sectorului transporturilor, administrațiile statelor membre ale UE ar trebui să intensifice acțiunile de sensibilizare, vizând în special IMM-urile, cu privire la modul în care formalitățile de frontieră vor afecta transportul și operatorii de logistică în viitor, precum și pasagerii și lucrătorii transfrontalieri. Aceasta include, de asemenea, verificarea persoanelor la frontieră — care implică verificarea cerințelor de intrare și de ședere, ștampilarea pașapoartelor și cerințele în materie de vize, dacă este cazul.

B.3. Servicii audiovizuale

În perioada de tranziție, Regatul Unit participă la piața unică a serviciilor audiovizuale. Prin urmare, în prezent, se aplică principiul țării de origine, potrivit căruia orice prestator de servicii care este stabilit într-un stat membru și se conformează normelor autorității naționale de reglementare a statului respectiv beneficiază de regula privind libertatea de recepționare și poate transmite conținutul către orice alt stat membru fără a trebui să solicite aprobarea statului membru respectiv.

²² Cu excepția Irlandei de Nord, care, în conformitate cu Protocolul privind Irlanda și Irlanda de Nord, va rămâne aliniată la un set limitat de norme ale Uniunii, astfel încât să se evite verificările vamale și controalele de pe insula Irlanda.

Începând cu 1 ianuarie 2021, întreprinderile stabilite în Regatul Unit nu vor mai putea beneficia de principiul țării de origine prevăzut de Directiva privind serviciile mass-media audiovizuale.

În consecință, furnizorii de servicii mass-media audiovizuale din Regatul Unit vor trebui să respecte fiecare dintre normele statului membru în cauză în care doresc să își furnizeze serviciile.

Consiliere pentru întreprinderi și administrațiile statelor membre

Furnizorii de servicii mass-media audiovizuale stabiliți în Regatul Unit și care furnizează servicii mass-media audiovizuale în Uniunea Europeană ar trebui să ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea fiecăruia dintre regimurile naționale în cazul în care intenționează să presteze servicii în acele jurisdicții. Furnizorii din UE care doresc să presteze servicii în Regatul Unit vor trebui să respecte normele Regatului Unit.

B.4. Recunoașterea calificărilor profesionale

În perioada de tranziție, Regatul Unit participă la piața unică a UE, inclusiv la libertatea de stabilire, la libertatea de circulație a persoanelor și la libertatea de a presta servicii. Prin urmare, în prezent, resortisanții Regatului Unit și resortisanții UE care dețin o calificare în Regatul Unit beneficiază de un regim simplificat — în unele cazuri automat — de recunoaștere în alte țări ale UE, ceea ce permite profesioniștilor, cum ar fi medicii, asistenții medicali, medicii dentiști, farmaciștii, chirurgii veterinari, avocații, arhitecții sau inginerii să se deplaseze și să furnizeze servicii în întreaga Uniune Europeană și în Regatul Unit în perioada de tranziție.

Începând cu 1 ianuarie 2021, Regatul Unit nu va mai fi acoperit de normele Uniunii privind recunoașterea calificărilor profesionale, iar recunoașterea calificărilor obținute în statele membre ale UE de către Regatul Unit va fi o chestiune care ține de dreptul Regatului Unit.

Resortisanții Regatului Unit, indiferent de locul în care și-au obținut calificările, și resortisanții UE cu calificări obținute în Regatul Unit vor fi nevoiți să asigure recunoașterea acestora în statul membru relevant pe baza normelor țării respective aplicabile resortisanților țărilor terțe și/sau calificărilor obținute din țări terțe începând cu încheierea perioadei de tranziție²³.

Consiliere pentru persoane, întreprinderi și administrațiile statelor membre

Persoanele vizate ar trebui să încerce să obțină recunoașterea calificării obținute în Regatul Unit în Uniunea Europeană înainte de 1 ianuarie 2021 pentru a fi pregătite pentru încheierea

²³ Cu toate acestea, persoanele care intră sub incidența părții a doua a Acordului de retragere vor beneficia de aplicarea normelor pieței unice a UE în ceea ce privește procedurile de recunoaștere care sunt în curs de desfășurare la 31 decembrie 2020.

perioadei de tranziție. Deciziile întreprinderilor ar trebui să țină seama de faptul că, începând din ianuarie 2021, după încheierea perioadei de tranziție, o astfel de recunoaștere se va realiza în statul membru relevant pe baza normelor țării respective pentru resortisanții țărilor terțe și/sau calificările obținute în țările terțe.

C. Energie

În perioada de tranziție, Regatul Unit participă la piața integrată a energiei din Uniune. Prin urmare, comerțul dintre UE și Regatul Unit cu produse energetice prin conductele de interconectare pentru energie electrică și gaze naturale este în prezent gestionat prin intermediul platformelor specifice ale Uniunii.

Începând cu 1 ianuarie 2021, deși conductele de interconectare pentru energie electrică și gaze naturale pot fi utilizate în continuare, Regatul Unit nu va mai participa la platformele specifice ale Uniunii. În schimb, vor fi utilizate soluții de rezervă alternative pentru comercializarea energiei electrice prin intermediul conductelor de interconectare cu Regatul Unit²⁴. Acestea ar trebui să permită continuarea comerțului cu energie electrică, deși nu la același nivel de eficiență ca în prezent în cadrul pieței unice.

Consiliere pentru întreprinderi și administrațiile statelor membre

Întreprinderile și administrațiile statelor membre ar trebui să țină seama de faptul că, începând din ianuarie 2021, tranzacțiile prin intermediul conductelor de interconectare pentru energie electrică cu Regatul Unit nu vor fi gestionate prin intermediul platformelor Uniunii și vor deveni fluxuri de energie în țări terțe. Părțile interesate vizate ar trebui să ia în considerare măsurile necesare pentru a se adapta la noul cadru de reglementare.

D. Călătorii și turism

*Verificarea persoanelor*²⁵

În perioada de tranziție, resortisanții Regatului Unit sunt tratați ca resortisanți ai Uniunii. Prin urmare, resortisanții Regatului Unit beneficiază în prezent de libertatea de circulație atunci când intră în Uniunea Europeană și în spațiul Schengen.

Începând cu 1 ianuarie 2021, resortisanții Regatului Unit care călătoresc în Uniunea Europeană și în spațiul Schengen vor fi tratați ca resortisanți ai țărilor terțe și, prin urmare, vor face obiectul unor verificări amănunțite la frontiera spațiului Schengen. Aceasta

²⁴ Aceasta nu se aplică conductelor de interconectare pentru energia electrică dintre Irlanda de Nord și Irlanda, având în vedere că, în conformitate cu articolul 9 din Acordul de retragere, Irlanda de Nord va continua să participe la piața unică integrată a energiei electrice în întreaga insulă a Irlandei.

²⁵ Prezenta secțiune (verificarea persoanelor) nu se aplică călătoriilor între Regatul Unit și Irlanda, având în vedere că, în temeiul Protocolului privind Irlanda și Irlanda de Nord, Regatul Unit și Irlanda pot continua să încheie între ele acorduri privind circulația persoanelor între teritoriile lor („zona comună de călătorie”), respectând pe deplin drepturile persoanelor fizice conferite de dreptul Uniunii.

Înseamnă că șederea preconizată pe teritoriul statelor membre ale UE nu poate avea o durată mai mare de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, iar resortisanții Regatului Unit vor trebui să îndeplinească condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe. De asemenea, aceștia nu mai pot utiliza culoarele UE/SEE/CH rezervate pentru persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație atunci când trec frontiera.

Obligații de a deține viză

În perioada de tranziție, resortisanții Regatului Unit sunt tratați ca resortisanți ai Uniunii. Prin urmare, aceștia nu fac obiectul niciunei obligații de a deține viză în Uniunea Europeană, în special la trecerea frontierelor Schengen.

Măsurile legislative recente ale UE în materie de pregătire au asigurat faptul că, **începând cu 1 ianuarie 2021**, resortisanții Regatului Unit vor rămâne exonerati de obligația de a deține viză atunci când trec frontierele externe ale Uniunii Europene pentru șederi de scurtă durată (până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile). Această exonerare de obligația de a deține viză nu include dreptul de a lucra în Uniune și face obiectul mecanismului de reciprocitate aplicabil țărilor terțe, și anume ar putea fi suspendată în cazul în care resortisanții Uniunii nu ar mai beneficia de un regim de acces fără viză în Regatul Unit pentru șederi de scurtă durată.

Normele în materie de vize se vor modifica, de asemenea, în cazul anumitor resortisanți ai țărilor terțe care își au reședința în Regatul Unit atunci când călătoresc în Uniune. De exemplu, începând cu 1 ianuarie 2021, documentele de ședere din Regatul Unit nu vor mai exonera titularul de obligația de a deține o viză de tranzit aeroportuar în Uniune, iar elevii care au reședința în Regatul Unit nu vor mai beneficia în mod automat de posibilitatea de acces fără viză în Uniune atunci când efectuează excursii școlare.

Călătoriile cu animale de companie

În perioada de tranziție, proprietarii de animale de companie care își au reședința în Regatul Unit pot utiliza „pașaportul UE pentru animale de companie” pentru a facilita călătoriile în Uniunea Europeană împreună cu animalele lor de companie.

Începând cu 1 ianuarie 2021, pașaportul UE pentru animale de companie eliberat unui proprietar de animale de companie care își are reședința în Regatul Unit nu va mai fi un document valabil pentru deplasarea animalelor de companie din Regatul Unit către oricare dintre statele membre ale UE. În viitor, cerințele pentru animalele de companie care însoțesc persoanele ce călătoresc din Regatul Unit vor fi stabilite de Uniune.

Permise de conducere

În perioada de tranziție se aplică dreptul Uniunii privind recunoașterea permiselor de conducere în întreaga Uniune Europeană. Prin urmare, în prezent, titularii de permise de conducere eliberate de Regatul Unit pot continua să conducă în UE fără documente suplimentare.

Începând cu 1 ianuarie 2021, permisele de conducere eliberate de Regatul Unit nu vor mai beneficia de recunoașterea reciprocă în temeiul dreptului Uniunii. Recunoașterea permiselor de conducere eliberate de Regatul Unit va fi reglementată la nivel de stat membru. În statele membre care sunt părți contractante la Convenția de la Geneva din 1949 asupra circulației rutiere, se vor aplica dispozițiile acestei convenții. Pentru informații suplimentare, ar trebui consultată autoritatea responsabilă a statului membru respectiv.

Roaming

În perioada de tranziție, legislația Uniunii privind roamingul se aplică în ceea ce privește Regatul Unit. Prin urmare, în prezent, regulamentul de asigurare a roamingului fără taxe suplimentare se aplică în cazul Regatului Unit și în Regatul Unit.

Începând cu 1 ianuarie 2021, accesul consumatorilor din Regatul Unit la roaming la prețurile de pe piața națională în Uniunea Europeană nu va mai fi garantat de dreptul Uniunii; de asemenea, acesta nu va fi garantat nici pentru consumatorii din Uniune care călătoresc în Regatul Unit.

Atât operatorii de telefonie mobilă din Regatul Unit, cât și operatorii de telefonie mobilă din UE vor putea, astfel, să aplice o suprataxă clienților serviciilor de roaming.

Drepturile pasagerilor

În cursul perioadei de tranziție, legislația Uniunii privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu avionul, cu trenul, cu autobuzul, cu autocarul și cu vaporul, inclusiv asistența acordată pasagerilor cu dizabilități sau cu mobilitate redusă, continuă să se aplice pasagerilor care se deplasează din Regatul Unit către un stat membru al Uniunii Europene, indiferent dacă transportatorul este un transportator din Regatul Unit sau din Uniune.

Începând cu 1 ianuarie 2021, nivelul de protecție a pasagerilor care călătoresc între UE și Regatul Unit va fi afectat. În funcție de modul de transport, este posibil ca pasagerii să nu mai fie protejați de legislația UE privind drepturile pasagerilor atunci când călătoresc în sau dinspre Regatul Unit.

Consiliere pentru persoane, întreprinderi și administrațiile statelor membre

Persoanele care călătoresc ar trebui să țină seama de modificările legate de verificările la frontieră, de obligațiile de a deține viză, de pașapoartele animalelor de companie, de permisele de conducere și de tarifele de roaming atunci când călătoresc către și dinspre Regatul Unit.

Întreprinderile care furnizează servicii de călătorie ar trebui să se familiarizeze cu modificările și ar putea fi nevoite să își adapteze procesele în consecință.

Autoritățile naționale trebuie să se asigure că există suficient personal disponibil la punctele de trecere a frontierei și, dacă este necesar, să adapteze infrastructura. Acestea ar trebui, de

asemenea, să se asigure că pasagerii și călătorii sunt bine informați cu privire la orice modificări care le afectează drepturile și obligațiile.

E. Mobilitatea și coordonarea securității sociale

Pe parcursul perioadei de tranziție, resortisanții Regatului Unit continuă să beneficieze de libertatea de circulație a persoanelor în Uniune. Cetățenii UE pot, de asemenea, să își utilizeze dreptul la liberă circulație pentru a merge și lucra, a studia, a începe o afacere sau a locui în Regatul Unit. Toate normele Uniunii privind coordonarea sistemelor de securitate socială se aplică și, în temeiul Acordului de retragere, vor continua să se aplice, chiar și după încheierea perioadei de tranziție, persoanelor aflate într-o situație transfrontalieră care implică Regatul Unit și Uniunea Europeană înainte de încheierea perioadei de tranziție. Acordul de retragere protejează, de asemenea, dreptul de ședere și dreptul la muncă al resortisanților UE care locuiesc în mod legal în Regatul Unit și al resortisanților Regatului Unit care își au reședința legală într-un stat membru al UE la sfârșitul perioadei de tranziție și membrii familiilor acestora²⁶.

Începând cu 1 ianuarie 2021, libera circulație între Uniunea Europeană și Regatul Unit se încheie. Acest lucru va avea repercusiuni asupra facilitării mobilității pentru toți resortisanții UE care nu sunt beneficiari ai Acordului de retragere și care doresc să rămână în Regatul Unit pe perioade mai lungi, indiferent dacă aceștia sunt studenți, lucrători, pensionari sau membri de familie ai acestora. Toate deplasările lor în Regatul Unit vor fi reglementate de legislația din Regatul Unit în materie de imigrație. Întreprinderile din Regatul Unit care doresc să recruteze resortisanți UE vor trebui să respecte normele din Regatul Unit care nu se aplică în prezent în cadrul regimului Uniunii. Toate deplasările către UE ale resortisanților Regatului Unit care nu sunt beneficiari ai Acordului de retragere vor fi reglementate de normele în materie de migrație ale Uniunii și ale statelor membre. Întreprinderile din UE care doresc să recruteze resortisanți ai Regatului Unit vor trebui să respecte normele relevante ale Uniunii și ale statelor membre respective pentru resortisanții țărilor terțe.

Pentru resortisanții UE care vor exercita o anumită formă de mobilitate în temeiul noului regim al Regatului Unit, coordonarea actuală a sistemelor de securitate socială prevăzută de reglementările Uniunii va înceta să existe. Același lucru va fi valabil și pentru resortisanții Regatului Unit din UE, cu excepția cazului în care aceștia fac obiectul unor norme specifice ale Uniunii referitoare la resortisanții țărilor terțe. Nu va exista aceeași protecție extinsă în domeniul securității sociale transfrontaliere ca în temeiul normelor actuale ale Uniunii, întrucât normele Uniunii nu se vor mai aplica. Chiar și în cazul unui viitor acord de parteneriat cu Regatul Unit, ar putea fi garantate numai anumite drepturi de securitate socială. Clauzele exacte care se vor aplica depind de rezultatul negocierilor dintre Uniunea

²⁶ Resortisanții Uniunii, cu excepția resortisanților irlandezi, trebuie să solicite statutul de stabilit sau statutul de stabilire provizorie în temeiul sistemului de înregistrare a resortisanților Uniunii în vederea obținerii noului statut de ședere în Regatul Unit.

Europeană și Regatul Unit cu privire la viitorul parteneriat, de exemplu cu privire la costurile asistenței medicale sau drepturile la pensie.

F. Dreptul societăților comerciale și dreptul civil

F.1. Întreprinderile înregistrate în Regatul Unit

În perioada de tranziție, Regatul Unit participă la piața unică, ceea ce include libertatea fundamentală de stabilire. Prin urmare, în prezent, o întreprindere poate fi înregistrată în Regatul Unit, având sediul administrației centrale sau locul principal de desfășurare a activității într-un stat membru al Uniunii Europene.

Începând cu 1 ianuarie 2021, întreprinderile înregistrate în Regatul Unit vor fi întreprinderi din țări terțe și nu vor fi recunoscute în mod automat în temeiul articolului 54 din TFUE. Recunoașterea acestora va intra sub incidența legislației naționale pentru întreprinderile constituite într-o țară terță.

Sucursalele din statele membre ale UE ale întreprinderilor constituite în Regatul Unit vor fi sucursale ale unor întreprinderi din țări terțe. Filialele din Uniune ale întreprinderilor din Regatul Unit sunt, în principiu, întreprinderi UE și vor continua să fie reglementate de întreaga legislație relevantă la nivelul Uniunii și la nivel național.

Consiliere pentru întreprinderi și administrațiile statelor membre

În cazul în care întreprinderile constituite în Regatul Unit doresc să devină întreprinderi UE, acestea ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se înregistra într-un stat membru al UE.

F.2. Alegerea clauzelor atributive de competență în materie contractuală

În perioada de tranziție, Regatul Unit ia parte la elemente ale spațiului judiciar civil european²⁷. Prin urmare, în prezent, hotărârile în materie civilă și comercială pronunțate de o instanță din Regatul Unit devin imediat executorii în Uniunea Europeană. În practică, contractele comerciale stabilesc adesea competența Regatului Unit pentru litigii.

Începând cu 1 ianuarie 2021, normele Uniunii care facilitează recunoașterea și executarea transfrontalieră a hotărârilor în UE și în Regatul Unit în perioada de tranziție nu se vor mai aplica²⁸. În cazul în care Regatul Unit aderă la Convenția de la Haga din 2005 privind acordurile de alegere a forului în nume propriu după încheierea perioadei de tranziție,

²⁷ Deși Regatul Unit continuă să aplice politica Uniunii în domeniul justiției și al afacerilor interne în perioada de tranziție, acesta a beneficiat de dreptul de a nu participa la acest domeniu și nu a optat niciodată pentru participarea la toate instrumentele în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și comercială.

²⁸ De asemenea, trebuie remarcat faptul că, începând cu 1 ianuarie 2021, platforma UE de soluționare online a litigiilor (SOL) nu va mai fi disponibilă pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor dintre consumatorii stabiliți în Uniunea Europeană și comercianții stabiliți în Regatul Unit.

Consiliere pentru întreprinderi și administrațiile statelor membre

Părțile interesate relevante ar trebui să ia măsurile necesare pentru a asigura protecția în Regatul Unit a viitoarelor drepturi de proprietate intelectuală, acolo unde este cazul.

G.2. Transferurile de date și protecția datelor

În perioada de tranziție, Regatul Unit are obligații în temeiul legislației Uniunii privind protecția datelor. Prin urmare, în prezent, datele cu caracter personal pot fi transferate din Uniunea Europeană către Regatul Unit fără restricții.

Începând cu 1 ianuarie 2021, transferurile de date cu caracter personal către Regatul Unit pot continua, însă vor trebui să respecte normele specifice ale Uniunii și garanțiile referitoare la transferul de date cu caracter personal către țări terțe, astfel cum se prevede în Regulamentul general al UE privind protecția datelor (RGPD)³⁰ sau în Directiva privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii³¹.

În special, capitolul V din RGPD prevede o serie de instrumente care asigură faptul că, atunci când se transferă date cu caracter personal către țări terțe, nivelul de protecție a persoanelor fizice garantat în Uniune nu este subminat. Printre aceste instrumente, Uniunea Europeană poate adopta o decizie unilaterală privind „caracterul adecvat” al nivelului de protecție, în temeiul articolului 45 din Regulamentul general privind protecția datelor, în cazul în care consideră că țara terță oferă un nivel adecvat de protecție a datelor.

Astfel cum se subliniază în declarația politică³², UE va depune toate eforturile pentru a încheia evaluarea regimului din Regatul Unit până la sfârșitul anului 2020, cu scopul de a adopta eventual o decizie în cazul în care Regatul Unit îndeplinește condițiile aplicabile. În prezent, Comisia efectuează această evaluare și a organizat o serie de reuniuni tehnice cu Regatul Unit pentru a colecta informații în vederea fundamentării procesului. În ceea ce privește Regatul Unit, Legea sa privind protecția datelor a conferit un caracter adecvat statelor membre ale Uniunii Europene până la sfârșitul anului 2024, impunându-se reexaminarea până la această dată.

Consiliere pentru întreprinderi și administrațiile statelor membre

Întreprinderile și administrațiile publice ar trebui să ia măsurile necesare pentru a asigura conformitatea oricăror transferuri de date cu caracter personal către Regatul Unit cu legislația Uniunii privind protecția datelor, indiferent de scenariul în care se va lua o decizie a

³⁰Regulamentul (UE) 2016/679, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1594051658864&uri=CELEX:32016R0679>.

³¹ Directiva (UE) 2016/680, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32016L0680>.

³² A se vedea partea I.I.B privind „Protecția datelor” din textul revizuit al Declarației politice de stabilire a cadrului viitoarelor relații dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit, astfel cum au fost convenite la nivel de negociatori la 17 octombrie 2019, JO C 34, 31 ianuarie 2020, 1-16.

UE privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în ceea ce privește Regatul Unit. Conformitatea poate fi realizată prin aplicarea garanțiilor adecvate prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor, inclusiv a regulilor corporatiste obligatorii, sau prin derogări specifice.

G.3. Numele de domeniu „.eu”

În perioada de tranziție, dreptul Uniunii privind numele de domenii de nivel superior „.eu” se aplică în ceea ce privește Regatul Unit. Întreprinderile cu sediul în Regatul Unit, precum și resortisanții și rezidenții din Regatul Unit sunt în continuare eligibili pentru a se înregistra și a deține un nume de domeniu „.eu”.

Începând cu 1 ianuarie 2021, întreprinderile stabilite în Regatul Unit, dar nu și în Uniunea Europeană, precum și rezidenții din Regatul Unit care nu sunt resortisanți ai UE nu vor mai fi eligibili pentru a înregistra sau pentru a rezerva nume de domeniu „.eu”.

Dacă aceste persoane nu sunt în măsură să demonstreze eligibilitatea lor continuă ca titulari ai numelor de domenii „.eu”, numele de domeniu ale acestora vor fi retrase³³ după încheierea perioadei de tranziție. Cu toate acestea, resortisanții UE care locuiesc în Regatul Unit vor putea să dețină nume de domeniu „.eu” sau să le înregistreze pe cele noi, chiar și după încheierea perioadei de tranziție.

H. Acordurile internaționale ale Uniunii Europene

În perioada de tranziție, Regatul Unit continuă să își asume obligații în temeiul acordurilor internaționale încheiate de Uniunea Europeană. În plus, Uniunea Europeană și-a informat partenerii internaționali că Regatul Unit este tratat, în perioada de tranziție, ca stat membru, în sensul acestor acorduri.

Începând cu 1 ianuarie 2021, Regatul Unit nu va mai face obiectul acordurilor încheiate de Uniune sau de statele membre acționând în numele Uniunii sau de Uniune și statele sale membre în comun. Uniunea Europeană și-a informat partenerii internaționali cu privire la consecințele retragerii Regatului Unit din Uniune, printr-o „notă verbală” trimisă după semnarea Acordului de retragere³⁴.

În consecință, Regatul Unit, inclusiv resortisanții Regatului Unit și operatorii economici, nu vor mai putea beneficia de câteva sute de acorduri internaționale ale Uniunii, cum ar fi acordurile de liber schimb, acordurile de recunoaștere reciprocă, acordurile veterinare sau acordurile bilaterale privind transportul aerian sau siguranța aviației. Bineînțeles, întreprinderile stabilite în Uniune vor beneficia în continuare de toate acordurile internaționale existente ale Uniunii.

³³ Numele de domeniu retras nu mai funcționează. Acesta nu mai poate sprijini niciun serviciu activ, cum ar fi site-uri internet sau mesaje electronice.

³⁴ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/model-note-verbale-international-partners_en.pdf.

Aceasta nu aduce atingere statutului Regatului Unit în ceea ce privește acordurile multilaterale la care este parte de sine stătătoare. De exemplu, Regatul Unit va rămâne membru al Organizației Mondiale a Comerțului în nume propriu și va face obiectul acordurilor relevante ale Organizației Mondiale a Comerțului în ceea ce privește, în special, concesiile și angajamentele sale privind comerțul cu bunuri, serviciile sau drepturile de proprietate intelectuală.

III. Pregătirea pentru orice scenariu

Modificările descrise în partea II a prezentei comunicări vor avea loc în orice caz, indiferent dacă Uniunea Europeană și Regatul Unit convin asupra unui nou parteneriat ambițios până la 31 decembrie 2020 sau nu.

Cu toate acestea, este clar că eșecul încheierii unui acord ar conduce la perturbări care ar avea efecte mai ample decât modificările prezentate în partea II. În cazul în care nu se ajunge la un acord, tarifele „națiunii celei mai favorizate” aplicabile în fiecare parte s-ar aplica exporturilor din cealaltă parte; cu alte cuvinte, pentru bunurile importate din Regatul Unit în Uniune, taxele vamale ar urma să fie percepute în temeiul „Tarifului Vamal Comun” al UE, în timp ce bunurile importate din Uniune în Regatul Unit ar face obiectul taxelor vamale din Regatul Unit³⁵.

Prezenta comunicare nu urmărește să anticipeze rezultatul negocierilor în curs dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit. În această privință, accentul este pus pe aspecte care nu sunt în prezent în curs de negociere. Comisia recunoaște că acest lucru lasă o incertitudine considerabilă administrațiilor publice, cetățenilor, întreprinderilor și altor părți interesate din întreaga economie și societate. Un exemplu de astfel de incertitudine este ceea ce se va întâmpla cu o posibilă participare a Regatului Unit la Erasmus + și Orizont Europa începând cu ianuarie 2021. Numai rezultatul negocierilor în curs poate clarifica această incertitudine.

Consecințele neajungerii la un acord asupra unui nou parteneriat până la 31 decembrie 2020 ar fi semnificative. Cu toate acestea, Comisia constată că scenariul „fără niciun acord” privind relația viitoare ar fi diferit de scenariul „fără niciun acord” din cadrul negocierilor privind retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană, din mai multe motive:

1. În primul rând, **Acordul de retragere oferă securitate juridică** într-o serie de domenii importante în care retragerea Regatului Unit din Uniune a creat incertitudine. Aceasta include protecția drepturilor cetățenilor, reglementările financiare, stabilirea unei soluții operative din punct de vedere juridic pentru a evita o frontieră strict controlată pe insula Irlanda, protecția continuă a stocului de drepturi de proprietate intelectuală unitare ale UE (inclusiv indicațiile geografice existente), precum și dispoziții pentru o lichidare ordonată a tuturor procedurilor în curs de desfășurare între UE și Regatul Unit (a se vedea caseta).
2. În al doilea rând, **perioada de tranziție prevăzută în Acordul de retragere oferă părților interesate un interval de timp suplimentar, deși limitat, pentru a se pregăti**

³⁵ Regatul Unit a publicat informații cu privire la noul tarif global al Regatului Unit care ar urma să fie aplicabil începând cu 1 ianuarie 2021 inclusiv bunurilor UE în cazul în care nu se încheie niciun acord privind viitoarele relații dintre UE și Regatul Unit. <https://www.gov.uk/guidance/uk-tariffs-from-1-january-2021>.

pentru orice scenariu, inclusiv pentru un scenariu în care nu există un acord privind un viitor parteneriat la 1 ianuarie 2021.

3. În al treilea rând, un număr limitat de măsuri legislative ale Uniunii Europene adoptate în 2019 în vederea pregătirii pentru orice scenariu în ceea ce privește retragerea Regatului Unit vor rămâne în vigoare sau vor deveni aplicabile la sfârșitul perioadei de tranziție. Acestea vizează, de exemplu, includerea Regatului Unit ca țară terță ai cărei resortisanți sunt exonerati de obligația de a deține viză pentru șederile de scurtă durată, precum și repartizarea contingentelor tarifare ale UE în cadrul OMC (CT) între Uniunea Europeană și Regatul Unit.

Luând în considerare toate elementele de mai sus, Comisia va continua să monitorizeze îndeaproape situația și va depune eforturi pentru a proteja interesele Uniunii Europene, ale cetățenilor săi și ale economiei acestora în orice scenariu.

CASETĂ: Acordul de retragere, inclusiv Protocolul privind Irlanda și Irlanda de Nord

Acordul de retragere încheiat între Uniunea Europeană și Regatul Unit a intrat în vigoare la 1 februarie 2020.

Acesta include dispoziții detaliate menite să limiteze impactul retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană, din piața unică și din uniunea vamală, în special în următoarele domenii:

Drepturile cetățenilor: Acordul de retragere protejează drepturile resortisanților UE care își au reședința în mod legal în Regatul Unit în temeiul dreptului Uniunii la încheierea perioadei de tranziție, precum și drepturile resortisanților Regatului Unit care își au reședința în mod legal în temeiul dreptului Uniunii în unul dintre statele membre ale UE în același moment, precum și ale membrilor familiilor acestora, de a continua să locuiască, să studieze și să lucreze în statul lor gazdă³⁶.

Reglementări financiare: Acordul de retragere prevede că Regatul Unit și Uniunea Europeană vor onora toate obligațiile financiare asumate în perioada în care Regatul Unit este membru al Uniunii Europene, precum și pentru angajamentele care dau naștere

³⁶ Pentru informații detaliate, a se vedea Nota de orientare a Comisiei (2020/C 173/01) referitoare la partea a doua a Acordului de retragere.

[https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0520\(05\)&from=RO](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0520(05)&from=RO).

cheltuielilor reale care au loc după 2020³⁷.

Protocolul privind Irlanda și Irlanda de Nord: Protocolul privind Irlanda și Irlanda de Nord va deveni aplicabil la sfârșitul perioadei de tranziție și reprezintă o soluție stabilă care va continua să se aplice în paralel cu orice acord privind viitorul parteneriat, sub rezerva acordului viitor al Adunării Irlandei de Nord cu privire la continuarea aplicării acestuia.

Acesta oferă o soluție funcțională din punct de vedere juridic, prin care se evită o frontieră strict controlată pe insula Irlanda, se protejează economia pe întreaga insulă și Acordul din Vinerea Mare (Acordul de la Belfast) în toate dimensiunile sale, inclusiv integritatea pieței unice a UE, precum și piața internă a Regatului Unit.

În conformitate cu acest protocol, Irlanda de Nord va continua să fie aliniată la un set limitat de norme ale Uniunii, în special în ceea ce privește bunurile, iar Codul vamal al Uniunii, normele privind TVA și privind accizele se vor aplica tuturor bunurilor care intră sau ies din Irlanda de Nord. Aceasta evită orice controale vamale și controale efectuate pe insula Irlanda.

Verificările și controalele vor avea loc asupra bunurilor care intră în Irlanda de Nord din restul Regatului Unit, de exemplu asupra produselor alimentare și a animalelor vii, pentru a se asigura aderarea la cerințele sanitare și fitosanitare („SPS”). Toate bunurile care intră sau ies din Irlanda de Nord trebuie să respecte pe deplin normele și standardele relevante ale Uniunii.

Taxele vamale ale UE se aplică bunurilor care intră în Irlanda de Nord, cu excepția cazului în care Comitetul mixt stabilește un cadru de condiții în care aceste bunuri sunt considerate ca nefiind expuse riscului de a intra pe piața unică a UE. Pe baza unui astfel de cadru, nu se vor plăti taxe vamale dacă se poate demonstra că bunurile care intră în Irlanda de Nord din restul Regatului Unit nu sunt expuse riscului de a intra pe piața unică a UE.

Formalitățile și procedurile vamale ale Uniunii se vor aplica bunurilor introduse în Irlanda de Nord din afara UE sau exportate din Irlanda de Nord.

Normele UE privind TVA și accizele se aplică bunurilor care intră (sau pleacă) din Irlanda de Nord din (sau către) restul Regatului Unit.

Aspecte legate de separare: Acordul de retragere asigură, de asemenea, lichidarea ordonată a acordurilor existente în ceea ce privește chestiunile în curs de desfășurare în momentul retragerii:

- permite ca bunurile introduse pe piață înainte de încheierea perioadei de tranziție să fie puse la dispoziție în continuare pe piața UE sau a Regatului Unit până când ajung la utilizatorul final, fără a fi necesare recertificarea, reetichetarea sau modificări ale

³⁷ Articolul 138 din Acordul de retragere prevede că, în ceea ce privește punerea în aplicare a programelor și activităților Uniunii angajate în temeiul cadrului financiar multianual 2014-2020 sau al perspectivelor financiare anterioare, dreptul aplicabil al Uniunii continuă să se aplice Regatului Unit după 31 decembrie 2020 până la încheierea respectivelor programe și activități ale Uniunii. Participarea Regatului Unit la viitoarele programe depinde de noul acord de parteneriat, cu excepția cazului în care programul permite, în mod excepțional, participarea țărilor terțe și a entităților acestora, fără a fi necesară încheierea unui acord.

produsului;

- prevede proceduri pentru gestionarea și încetarea circulației în curs a bunurilor în interiorul Uniunii, a procedurilor vamale în curs, precum și a chestiunilor legate de TVA și accize;
- protejează drepturile de proprietate intelectuală unitare existente, inclusiv protecția stocului existent de indicații geografice ale UE;
- elimină procedurile de achiziții publice aflate în derulare în momentul încheierii perioadei de tranziție și garantează drepturile persoanelor vizate de procedurile prevăzute în temeiul dreptului Uniunii;
- prevede dispoziții privind eliminarea cooperării polițienești și judiciare în materie penală în curs;
- prevede dispoziții privind eliminarea procedurilor administrative și judiciare (de exemplu, ajutoare de stat și cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor);
- abordează utilizarea datelor și a informațiilor schimbate înainte de încheierea perioadei de tranziție și asigură faptul că datele transferate înainte de încheierea tranziției rămân protejate în temeiul principiilor și al dispozițiilor prevăzute de dreptul Uniunii;
- prevede deconectarea Regatului Unit de la rețele, sisteme de informații și baze de date create în temeiul dreptului Uniunii la încheierea perioadei de tranziție, în special acele rețele accesibile doar statelor membre ale Uniunii sau țărilor asociate spațiului Schengen;
- gestionează cooperarea judiciară în materie comercială în curs, pentru a se asigura că hotărârile judecătorești pot fi invocate;
- abordează toate aspectele legate de ieșirea Regatului Unit din Euratom.

În vederea punerii în aplicare a Acordului de retragere s-a constituit Comitetul mixt, care supervizează punerea în aplicare a Acordului de retragere. Acesta este coprezidat de vicepreședintele Comisiei Europene, Maroš Šefčovič, și de cancelarul Ducatului Lancaster din Regatul Unit, Rt Hon Michael Gove, și s-a reunit de două ori (prin teleconferință), la 30 martie și la 12 iunie 2020. Comitetele specializate privind Gibraltarul, drepturile cetățenilor, dispozițiile financiare și zonele de suveranitate din Cipru și Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord și-au început activitatea.

IV. Concluzie: Pregătirea este esențială

Uniunea Europeană va depune toate eforturile pentru a ajunge la un viitor acord ambițios cu Regatul Unit.

Cu toate acestea, prezenta comunicare arată că, chiar și în cazul celui mai ambițios viitor parteneriat — bazat pe directivele de negociere ale Uniunii Europene pentru un nou parteneriat cu Regatul Unit³⁸, adoptate la 25 februarie 2020, și pe proiectul de text al Acordului privind noul parteneriat dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit³⁹, publicat la 17 martie 2020 — **se vor observa schimbări de amploare și automate și consecințe pentru cetățeni, consumatori, întreprinderi, administrații publice, investitori, studenți și cercetători, începând cu 1 ianuarie 2021.**

Aceste modificări sunt inevitabile — indiferent de rezultatul negocierilor în curs — având în vedere decizia Regatului Unit de a se retrage din Uniunea Europeană, piața sa unică și uniunea vamală. Libera circulație a persoanelor, a bunurilor și a serviciilor, astfel cum este prevăzută în legislația Uniunii, va înceta să se aplice la încheierea perioadei de tranziție. Acest lucru va avea efecte ample, în special în ceea ce privește comerțul transfrontalier cu bunuri și servicii, precum și în ceea ce privește mobilitatea persoanelor.

Prin urmare, Comisia invită toate administrațiile publice, cetățenii, întreprinderile și alte părți interesate să se asigure că sunt pregătite pentru aceste schimbări inevitabile. Neluarea unor astfel de măsuri pregătitoare va spori impactul și costul negativ al operațiunilor lor la sfârșitul perioadei de tranziție.

În cele din urmă, este responsabilitatea întreprinderilor și a altor părți interesate să efectueze propria evaluare a riscurilor și să pună în aplicare propriile lor măsuri de pregătire, având în vedere situația lor individuală, dar nu ar trebui subestimate provocările logistice care vor apărea începând cu 1 ianuarie 2021, pe lângă modificările juridice descrise în prezenta comunicare.

Comisia invită statele membre să continue activitățile naționale de comunicare și de sensibilizare care încurajează administrațiile publice, cetățenii, întreprinderile și părțile interesate să ia măsurile necesare pentru a fi pregătite. Aceste eforturi trebuie să fie adaptate la situația părților interesate din fiecare stat membru. În lunile următoare, Comisia va colabora cu toate statele membre pentru a examina pregătirea acestora în toate aspectele și pentru a facilita eforturile de sensibilizare a administrațiilor publice în ceea ce privește părțile interesate proprii.

³⁸ <https://www.consilium.europa.eu/media/42736/st05870-ad01re03-en20.pdf>.

³⁹ Proiectul de text al acordului privind noul parteneriat dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit, publicat la 17 martie 2020, a se vedea: https://ec.europa.eu/info/publications/draft-text-agreement-new-partnership-united-kingdom_en.

Părțile interesate sunt invitate, de asemenea, să consulte din nou comunicările care au fost publicate în cursul negocierilor în temeiul articolului 50 cu Regatul Unit și să consulte paginile de internet ale Comisiei privind gradul de pregătire, pentru actualizări ulterioare ale comunicărilor anterioare privind gradul de pregătire. Comisia va colabora cu toate asociațiile de părți interesate relevante pentru a le atrage atenția asupra acestor informații.

În cele din urmă, Comisia invită toate asociațiile de consumatori, de întreprinderi și comerciale, atât naționale, cât și europene, să se asigure că membrii lor sunt pe deplin conștienți de schimbările care vor avea loc indiferent de viitoarea relație cu Regatul Unit.

Anexa 1: Lista comunicărilor actualizate privind gradul de pregătire pentru încheierea perioadei de tranziție

Următoarele 59 de comunicări privind gradul de pregătire au fost publicate începând cu 16 martie 2020 în vederea sprijinirii pregătirilor părților interesate pentru încheierea perioadei de tranziție. Acestea pot fi găsite la adresa: https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_ro

Această listă va continua să fie actualizată în mod regulat, pe măsură ce devin disponibile noi comunicări.

- Transportul aerian
- Creșterea animalelor/zootehnie
- Transportul animalelor
- Gestionarea activelor
- Serviciile mass-media audiovizuale
- Securitatea aeronautică și maritimă
- Siguranța aviației
- Serviciile bancare și de plată
- Produse biocide
- Reglementarea substanțelor chimice în temeiul Regulamentului REACH
- Studii clinice
- Dreptul societăților comerciale
- Protecția consumatorilor și drepturile pasagerilor
- Drepturile de autor
- Produsele cosmetice
- Agențiile de rating de credit
- Protecția datelor
- Comerțul electronic
- Semnătura electronică (servicii de identificare electronică și servicii de încredere pentru tranzacțiile electronice)
- Comunicațiile electronice, inclusiv roaming
- Sistemul de comercializare a certificatelor de emisii
- Numele de domeniu .eu
- Eticheta ecologică a UE
- Comitetul european de întreprindere
- Accize
- Epuizarea drepturilor de proprietate intelectuală
- Furaje
- Legislația în domeniul alimentar
- Organismele modificate genetic

- Geoblocare
- Indicațiile geografice
- Buna practică de laborator (BPL)
- Produsele industriale
- „Speciile alogene invazive”
- Transportul maritim
- Medicamentele (uz uman, veterinar)
- Circulația animalelor vii
- Apele minerale naturale
- Achiziția online cu livrarea ulterioară de colete
- Produsele ecologice
- Sănătatea plantelor
- Produsele de protecție a plantelor
- Materialul de reproducere a plantelor
- Drepturile de proprietate asupra soiurilor de plante
- Interdicții și restricții la import/export (inclusiv licențe de import/export)
- Protecția animalelor în momentul uciderii
- Articolele pirotehnice
- Transportul feroviar
- Ambarcațiunile de agrement și motovehiculele nautice
- Securitatea rețelelor și a sistemelor informatice
- Reciclarea navelor
- Substanțele de origine umană (sânge, țesuturi și celule, organe)
- Certificatele suplimentare de protecție pentru medicamente și pentru produsele de protecție a plantelor
- Produsele din tutun
- Mărcile comerciale și desenele sau modelele
- Echipamentele sub presiune transportabile
- Taxa pe valoarea adăugată (TVA — Bunuri)
- Taxa pe valoarea adăugată (TVA — Servicii)
- Transporturile de deșeuri